

MANIFEST EN DEFENSA D'UNS MITJANS DE COMUNICACIÓ EN VALENCIÀ SÒLIDS I DE QUALITAT

La llengua en els mitjans de comunicació

Els mitjans de comunicació en valencià han d'enfrontar-se diàriament a la competència desigual dels mitjans en castellà, que disposen de majors expectatives de mercat. L'Estatut d'Autonomia de 1982 i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià de 1983 portaren l'oficialitat del valencià i assentaren les bases de la normalització de la llengua. Això no obstant, passats més de vint-i-cinc anys de l'aprovació d'aquestes lleis, és encara marginal la presència del valencià en els mitjans. El periodisme en valencià viu contra les cordes de la inanició, és un sector feble i minoritzat.

Actualment, malgrat que hi ha uns 170 mitjans de comunicació en valencià, la premsa, ràdio, televisió i mitjans d'Internet en castellà acaparen les audiències i representen les empreses més sòlides. A això s'afegeix el conflicte polític sobre el nom de la llengua, que genera actituds de rebuig cap al valencià normatiu i una absència de polítiques públiques de suport als mitjans de comunicació en valencià per part del Consell. El Govern valencià no ha desenvolupat polítiques lingüístiques i econòmiques, ni mecanismes legislatius i administratius, per a afavorir la consolidació d'empreses periodístiques en valencià.

El Dictamen del Consell Valencià de Cultura de 1998 i el Pacte pel Valencià, signat en 2001 pels grups parlamentaris de les Corts Valencianes, reconeixen que han estat insuficients les polítiques públiques de normalització lingüística del Consell, alhora que plantegen uns objectius de futur que encara no s'han dut a terme. Dos exemples. El Pacte pel Valencià proposa com a objectiu principal el desplegament reglamentari de la LUEV en l'àmbit dels mitjans de comunicació. El pacte també proposa com a objectiu garantir que RTVV faça la seua programació "preferentment en valencià", així com impulsar en els mitjans públics programes educatius per a l'aprenentatge del valencià i crear línies d'ajuda per a les televisions locals i comarcals que facen programació en valencià. De moment, res d'això s'ha fet.

Propostes per a impulsar els mitjans de comunicació en valencià

1. Promoure iniciatives legislatives i administratives en benefici de l'ús social del valencià i de la premsa local i comarcal i especialitzada.

2. Desenvolupar una veritable política nacional de comunicació des de la Generalitat.

3. Fomentar la producció audiovisual valenciana mitjançant la creació d'un Institut Valencià d'Indústries Culturals i d'un Consell de l'Audiovisual Valencià.

4. Potenciar el valencià en els mitjans de comunicació privats mitjançant polítiques públiques de subvencions desenvolupades des de la Generalitat i diputacions provincials.

5. Potenciar i consolidar xarxes d'emissores públiques locals de ràdio, televisió i portals web i cibermitjans en valencià.

6. Garantir la reciprocitat de totes les cadenes autonòmiques de ràdio i televisió autonòmiques de les Illes Balears, Catalunya i el País Valencià.

7. Que la Generalitat Valenciana fixe uns criteris jurídics i polítics clars (amb legislació i reglaments) per a evitar que continue augmentant la dependència mediàtica en castellà.

8. Crear un observatori de mitjans amb el suport de la Generalitat, universitats valencianes, associacions de mitjans de comunicació, empreses privades i associacions professionals de periodistes.

9. Establir una llengua oral normativa, un estàndard del valencià oral en RTVV i en el sector de la ràdio i televisió local i comarcal en valencià.

10. Elaboració d'un pla autotòmic de la televisió digital terrestres local i autonòmica per a reorientar aquest sector cap a projectes comunicatius compromesos amb la identitat cultural valenciana i la llengua.

Societat Coral el Micalet. València, 22 d'abril de 2010